

читатели ще са съгласи съ нась, ако бихме са произнесли простишко, че главна-та и първа-та цѣлъ на наши-тѣ Владици е да бѫдатъ камъ народъ-тѣ ни по-отстѫпливи, да го водятъ и съвѣтуватъ по-умно, да са стараятъ за добрий-тѣ му напрѣдакъ, а най-вече да му даватъ духовна храна, да му помагатъ да си отваря училища всѣду, дѣто има бѫлгарско име, да му дадатъ умни и достойни поучители. Всичко това е нужно за развитие-то на единъ младъ народъ, кой-то наистина има воля и желание да са образова. За послѣдно-то достойнство свидѣтелствуватъ дѣла-та на народъ-тѣ ни, а тѣй сѫщо и европейски-тѣ списатели, кои-то много по-горѣ ни цѣнятъ и представлятъ прѣдъ учений-тѣ свѣтъ, отъ колко-то ии съ сами сме са упознали. — Други отъ Владици-тѣ повикани отъ Екзархия-та на време да са заврнатъ въ Цариградъ и заематъ должности-тѣ си, тѣ са сториха глухи, та едва подиръ нѣколко месеци испѣлниха това, кое-то още при първо повикване бѣха дѫжни да сторятъ.

Народъ-тѣ като гледаше тѣзи разногласия и четеше не-престанно въ наши-тѣ цареградски вѣстници, часто прекалено изложени неповиновения отъ страна на народни-тѣ ни Владици спрямо Екзархийско-то Началство, отъ друга страна и непрестанни-тѣ партии между сами-тѣ цареградски Бѫлгари, отъ кои-то едни искатъ само тѣхно-то да са чуе въ Екзархийский-тѣ Съвѣтъ, като хора всичко тѣ извѣршили, други пожъ да искатъ сега още да влизатъ въ споразумения съ Грѣцка-та Патриаршия, безъ коя-то ужъ не са можло да са урѣди нищо, трети намѣсиха интереси-тѣ си въ управление-то — съ една рѣчъ народа като гледаше една такава вавилония съ несвѣршакъ вънъ въ Епархии-тѣ, наместо да гледатъ да са спрѣ това зло, и тѣмъ имъ са пощѣ да послѣдватъ този убийственъ примѣръ и съ това още певече заплѣтоха Екзархия-та.

Вратчанска-та Епархия по разни прищѣвски бѣше първата, коя-то са яви предъ Екзархия-та да иещѣ владика-та си Г-на Аверкия, че не можаль да управлява добрѣ Епархия-та си и по нѣкои ненависти и отъ тамолниятъ управителъ докара-ха работата-та дору до царско-то правителство, що-то послѣдно-то са видѣ принудено да повика Н. Пр. да са вжрие въ Цариградъ и да са оправдае срѣщу обвинения-та. Екзархия-та не остана хладнокрѣвна камъ тази постѣпка, за това испрати Н. Пр. Г-на Евстатия Пелагонийскаго въ Вратца да испита ра-бота-та по-отблиzo и да дадѣ точни сведения за Вратчанска-та Епархия. Н. Пр. Г-нъ Аверкий, като видѣ работа-та, че него-